

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125, 3126.

JUTRO

Naročnina znaša mesečno Din 25.— Za inozemstvo Din 40.—

Uredništvo: Ljubljana, Knafljeva ulica 5. Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor, Gosposka ulica 11, Telefon št. 2440.

Celje, Strossmayerjeva ul. 4. Tel. 65.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Vseh živih dan

Vidov dan, praznik mrtvih junakov, je danes v našem mestu veličastni dan vseh živih. Ne kaže ga samo slavnostna podoba, ki jo je dobila pred Vidovim dnem bela Ljubljana — tista mogočna reka narodnih barv, ki se je razlila po vseh ulicah. Živih dan čutimo predvsem iz korakov sokolskih množic, ki so poplavile mesto in mu dale za oba praznika prevladujoče obeležje.

Odkod so prišle te silne množice Sokolov? Ni ga večjega kraja v vsej Jugoslaviji, ki ne bi bil danes zastopan v Ljubljani. Prihitele so Sokoli — junaki iz domovine kraljeviča Marka, iz Dušenovega Skoplja, iz starodavnega Niša, Sokoli s črnogorskih vrhov, od sinjega Jadrana, iz junaške Sumadije enako kot iz Tvrtkove dežele, izpod Fruške gore enako kot izpod Velebita, pa Sokoli iz Podravine in Posavine, iz bratskega Zagreba enako kot iz naše ponosne prestolnice Beograda in še Sokoli iz Litke in z banatskih ravnin. Skratka: iz vseh delov naše lepe in ljubezni zemlje.

Ze prej je Ljubljana navdušeno sprejela slovanske brate s severa. Posebni vlaki so nam pripeljali celo sokolsko armado iz Češkoslovaške, goste, ki jim je vsi odkar odprto naše srce, kadarkoli se pojavijo, začetniške velike sokolske misli in največje organizatorje sokolskega in veselovanskega gibanja. Prispelo je odposlaništvo poljskih Sokolov: Visla in Sava, Baltik in Jadrani si v tej manifestaciji naše skupne volje simbolično podajajo roke. Zastopan je tudi ruski narod: najtežje preizkušen med vsemi, a nepremagljiv v svoji nacionalni vojni. Vse pozdravlja Ljubljana z ono toploto, ki jo je kulturno središče Slovencev vedno občutilo nasproti vsemu, kar je združevalo naše sile in ojačevalo skupno odprtost, vsemu, kar služi uveljavljenju slovanske pravice do življenja in do napredka v enakopravni družbi evropskih narodov.

Pred 70 leti, dne 27. junija 1863., pol drugo leto po ustanovitvi prvega sokolskega društva v Pragi, je skupina slovenskih idealistov ustanovila v Ljubljani »Južnega Sokola«, prvo sokolsko društvo na vsem slovanskem jugu. To dejstvo ne priča samo o tesnih vezeh, ki so obstojale že pred 70 leti med Ljubljano in Prago, marveč je tudi dokaz, kako spontano so naši predniki občutili silo in bodočnost sokolske ideje. Pod pritiskom takratnih razmer v Avstriji, sredi naraščajočega pomembovanja, v ločavo razpleteni politični mreži habsburškega Dunaja, so se ljubljanski rodoljubi v karbonarskem zanosu mladosti priključili pokretu sokolskih rdečih srajc. Občutili so, da sokolska ideja, kakor sta jo oznanjala Fügner in Tyrš, pomeni več ko nemški turnerski pokret, ki se je pričel širiti: da je to oblika slovanske revolucionarnosti, izraz nezadovoljstva s kompromisno in polovičarsko narodno politiko; obenem pa polet slovanske mladosti, smotno pripravljane organiziranega odpora zoper tlačitelje, zbiranje izbranih mož in žena, jačanje misli in volje, vzgoja za disciplino. In še več je bilo v tem: izraz slovanske demokracije, sloneče na vzoru antične lepote in humanistične kulture. Volja do svobode, enakosti in bratstva v duhu francoske revolucije. Vse je bilo v tem, kar je nasprotovalo duhu in smislu habsburške monarhije in kar je nujno pripravljalo prihajajoče rodove za zgodovinske odločitve.

»Južni Sokol« je bil sicer kmalu razpuščen, toda noben dekret cesarske kra-

Nad dvajset tisoč Sokolov in Sokolic je zasedlo Ljubljano

Posebni sokolski vlaki so včeraj ves dan dovažali nepregledne množice Sokolstva Bela Ljubljana je postala vsa rdeča in še ne pomni enakih dni

Ljubljana, 27. junija.

Danes so prišli glavni polki sokolske armade. Ni še izračunano točno število v Ljubljani zbranih Sokolov in Sokolic, a mnogo več jih je, kakor je bilo prijavljenih, mnogo nad 20.000. Po udeležbi bo zato ljubljanski sokolski zlet, čeprav nosi le skromno ime pokrajinskega zleta, največja sokolska prireditelja, kar jih je razen Prage kdaj videlo kako slovansko mesto.

Vlak za vlakom je prihajal, sami sokolski posebni vlaki, vsi ogromne dolžine, vsi okrašeni z zastavicami in zelenjem. In vsak je siral v mesto nove množice, ki so jih ljubljancami sprejemali razigrani in navdušeni, da jih kar ni več poznati.

Tudi mesta samega skoro ni več spoznati. Glavne ulice, v prvi vrsti Selenburgova in Aleksandrova, so nartpane, da se komaj prerije skozi. In vse v zastavah, prenumoge še v zelenju in malih zastavicah. Ljubljana je zopet enkrat pokazala svoje sokolsko srce, svojo nacionalno dušo.

Kakor da se je spreminila v slovansko metropolo, je danes naša Ljubljana. Vse jezike, vsa narečja slišiš, a vsi se razumejo med seboj. In tako je v njej, kakor da obhaja veliko svatbo. Na vseh koncih in krajih godbe in petje, sami veselji, žareči obrazi.

Prišel je dan Sokolstva, prišel sokolski Vidov dan.

Sokolski vlaki prihajajo

Ljubljana, 27. junija.

Čeprav so vlaki že vse te predzletne dni dovažali vsako uro za Ljubljano nenavadno množico potnikov in gostov, je danes naval na Ljubljano narasel do nepričakovane višine. Poleg rednih vlakov, s katerimi so se od vseh strani pripeljale v Ljubljano številne skupine Sokolstva, je v teku današnjega dne privozilo na ljubljanske kolodvorove blizu 20 posebnih vlakov, od katerih je pripeljal najmanjši 600,

ljuje vlade ni mogel razpustiti trdne volje naših rodoljubov, da najdejo preko Sokolstva pota k sebi in k svojim slovanskim bratom. Že naslednje leto je bilo zopet ustanovljeno v Ljubljani novo sokolsko društvo in posledje je sokolski pokret rasel, se širil, segal v vse naše sloje, prodrl v vsa mesta na naših tleh in se čvrsto razpredel po naših narodnostnih mejah. Povsod, kamor je prišla sokolska misel, je budila novo nacionalno življenje. Zato je samo Sokolstvo ustvarilo pri nas ono sprejemljivost za jugoslovensko misel, ki je politika še ni mogla smotno gojiti in katera je pred prevratom kakor mogočen val prebujene narodne energije poplavlila vse zavedne Slovence.

Vidov dan je posvečen spominom na narodovo preteklost, na žrtve, ki so jih celi rodovi prednikov polagali zato, da bi bil narod odopen in močan in da bi se iz nesvobode rešil v svobodo. Današnji Vidov dan v Ljubljani pa je po svoji

Naš prvi Sokol, naš kralj Aleksander je prerodil Jugoslavijo in dal novega znamenitega razmana jugoslovenski nacionalni, s tem tudi sokolski misli.

največji pa celo 1700 oseb. Prvi je okrog 6. ure zjutraj z znatno zamudo privozil posebni vlak iz Kragujevca, ki je pripeljal okrog 1200 Sokolov in Sokolic v krajih in narodnih nošah. Zaradi izredno

frekventiranega prometa so v teku dneva vsi posebni in tudi mnogi redni vlaki izkazali manjše ali večje zakasnitve. Malo pred 10. se je iz Maribora pripeljal 250 gozencev inženjerske podoficirske šole, ki bodo tudi sodelovali pri javnem telovadnem nastopu. Okrog 6. zjutraj je privozil posebni vlak z okrog 1300 Sokoli in Sokolicami iz žup Veliki Bečkerek in Novi Sad. Kmalu po 11. uri je došel vlak z 800 Sokoli tam z Jadrana, od Sibenika in Splita.

Prihod četrtega sokolskega vlaka iz Češkoslovaške

Dasi je bilo že ves dopoldan pri vseh vlakih na postaji zelo živahno vrvenje in so vsak hip prihajale na Masarykovo cesto pred kolodvorskim poslopjem množice občinstva, se je kolodvor najživahneje razgibal okrog pol 1., ko je privozil posebni vlak s Sokoli in Sokolicami iz Moravske in Slovaške. Oficijelno organiziranega sprejema ni bilo. V imenu SKJ in v imenu čeških Sokolov, ki že bivajo v Ljubljani, sta goste sprejela samo podsta-

rešina SKS Gangl in podstarešina COS Truhlař. Češkoslovaške goste pa so med nekaterimi drugimi predstavniki prišli sprejemati tudi konzul češkoslovaške republike inž. Sevcik, poslanec Pustoslavšek ter zastopniki Jugoslovensko-češkoslovaške lige in Češke Obce. S češkimi in slovaškimi Sokoli so se pripeljali tudi član predsedstva COS Prager, prosvetar COS Krejci in načelnik čeških žup v inozemstvu Plaminčka.

Kakor v Ljubljani so bili češki gostje tudi na vsej progi od meje na vseh postajah živahno pozdravljeni. Iz Ljubljane se jim je v imenu SKJ pripeljal naproti br. Pohare, ki jim je med ostalimi izrekel kratko pozdravno besedo na mariborskem kolodvoru. Razen njega je v imenu mariborske sokolske župe pozdravil drage goste prof. Kenda, zahvalil pa se je za sprejem prosvetar COS Krejci. Od Maribora do Ljubljane je češki vlak obstal samo v Zidanem mostu, kjer so jih slovesno pričakali Sokoli v krojih in železničarska godba. S to češko skupino, ki šteje 618 Sokolov in Sokolic, je došel tudi ujedini znanstvenik prof. Pogorelec iz Bratislave.

Največji sokolski vlak

Sokolski vlaki prihajajo v manjših naslednjih ves dan. Par minut po 2. uri je došel vlak iz Beograda, ki je pripeljal okrog 1700 Sokolov in Sokolic iz državne prestolnice in njene okolice. Bil je največji med vsemi sokolskimi vlaki in menda eden največjih, kar jih pozna naša železnica krenika, saj je štel celih 46 osebnih vagonov. Zato ni čudno, da ni mogel voziti s hitrostjo brzovlaka in da je prišel v Ljubljano s štirinoro zamudo. Kljub temu so bili vli Beograščani čili in sveži in so elektrizirali vse mesto, ko so s svojo godbo na čem kakakoli g sprevedu po glavnih mestnih ulicah do svojih prenočišč.

Kmalu za beograščkim je došel posebni vlak z bosanski in hercegovskimi Sokoli tam od Mostarja in Fuzle z okrog 600 gosti. Pred tretjo uro se je pripeljal okrog 500 Varaždincev, malo za njimi okrog 700 Sokolov in Sokolic iz Plovarice, okrog pol 4. pa prva skupina iz Maribora, ki je štela 700 Sokolov in Sokolic. Za njimi je došla prva skupina zagrebške župe, ki je štela 1600 sokolskih udeležencev. Okrog pol 5. so se pripeljali Srbi iz banatske in osiške župe po število okrog 1400, ob 5. je na doletjskem kolodvoru izstopilo okrog 1200 Sokolov in Sokolic iz karlovske in novomeške župe.

Vlak se vrsti za vlakom

In tako se vrsti vlak za vlakom pozno v večer. Drugi vlak iz zagrebške župe je pripeljal 800 Sokolov in Sokolic, ogromni vlak, ki je prišel še le okrog 22. ure, pa nad 100 Sokolov in Sokolic iz Južne Srbije in iz Slavonije. Vmes so prihajali vlaki s članicami in članicami slovenskih sokolskih žup, vsi polni.

Sprejemov na kolodvoru seveda ni bilo. Niso bili mogoči pri taki množici prihajajočih. In tudi niso bili potrebni, saj Sokoli in Sokolice ne prihajajo kot gosti, marveč prihajajo vsi kot domačini. Vsi so ena dru-

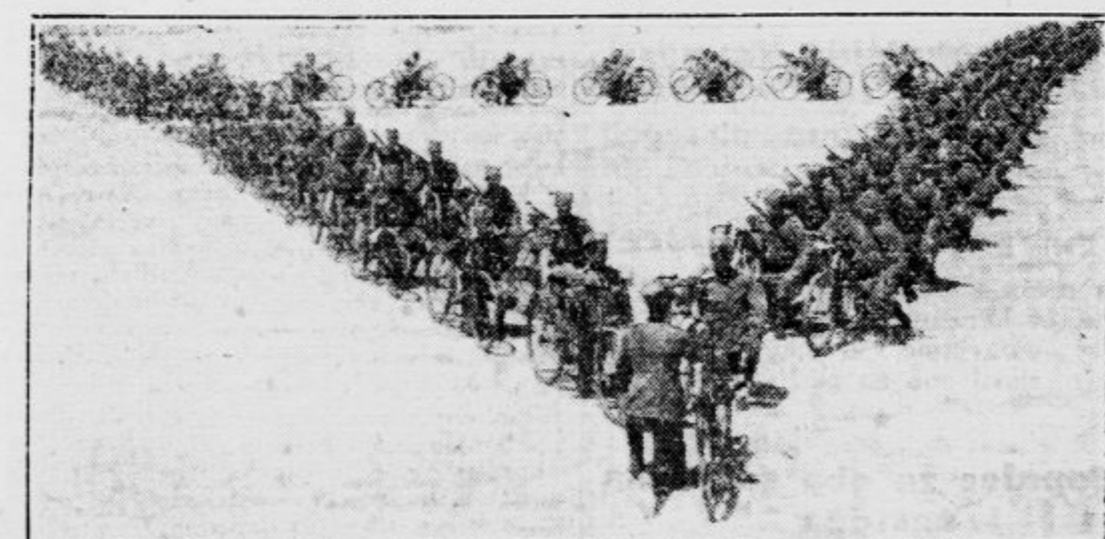
Prihod češkoslovaških Sokolov: burno pozdravljeni stopajo voditelji iz perona glavnega kolodvoru. Na levi načelnik SKJ Miroslav Ambrožič, pred njim načelnik COS dr. Klingler s članom načelstva in predsedstva COS br. Havelom.

Prihod sokolstva brnske župe. — Članice v sprevedu po Aleksandrovi cesti.

Voditelji našega in bratskega češkoslovaškega Sokolstva. Od leve na desno: br. Gjuro Paunković, H. podstarosta SKJ, br. Engelbert Gangl, I. podstarosta SKJ, br. Josef Truhlař, podstarosta COS, br. Stane Flegar, tajnik zletnega odbora in ljubljanske župe in br. Antoniu Krejci, prosvetar COS.

Na naraščajskem dnevu so kot zaključna točka nastopili vojaki I. kolesarskega bataljona, ki mu poveljuje podpolkovnik I. Jaklič. Ta nastop so kolesarji zaključili z nastopom, ko so sestavili začetno črko imena našega kraja. Kolesarji so s svojim vzornim nastopom vse gledalce zadivili, ki niso štedili z glasnim priznanjem.

Prišel je veliki dan našega Sokolstva

Prvi Sokol na jugoslovenskih tleh je bil Južni Sokol v Ljubljani, današnje sokolsko društvo Ljubljana Matica, ali kakor ga navadno imenujejo, Ljubljanski Sokol. Ustanovljen je bil l. 1863., komaj piclo leto po ustanovitvi prvega sokolskega društva, ki sta ga nesmrtna Tyrš in Fügner osnovala l. 1862. v Pragi.

Sokol Ljubljana Matica praznuje torej letos svojo sedemdesetletnico, ki je ob enem tudi sedemdesetletnica jugoslovenskega Sokolstva sploh. Da počasti ta pomemben jubilej, je savez Sokola kraljevine Jugoslavije sklenil, da se vrši na Vidovdan v Ljubljani pokrajinski sokolski zlet.

Pokrajinskih zletov je imelo naše Sokolstvo že več, saj se vrši skoro vsako leto po eden. So to sokolske prireditve srednjega obsega, za katere je udeležba pet do šest tisoč Sokolov in Sokolic navadno že lepa in častna. Silni razmah jugoslovenske misli in z njim ogromni napredek Sokolstva pa sta, skupaj z nekaterimi drugimi momenti, povzročila, da je odziv na klic v Ljubljano trikrat, štirikrat presegel prvotno pričakovanje in prvotne račune.

Tako se je ljubljanski pokrajinski zlet spontano razvil v vsesokolski zlet. Da, po svoji ogromni udeležbi bo celo znatno prekosil vse dosedanje vsesokolske zlete ne le v Jugoslaviji, marveč tudi po vseh drugih slovanskih pokrajinah, z edino izjemo velikih vseslovanskih zletov v zlati Pragi.

Današnji in jutrišnji glavni zletni dan sta tako postala največja sokolska in splošno narodna praznika.

E. Gangl:

Dih in polet življenja

Sokolski Vidovdan leta 1933

V oblasti ideje, z njeno mladostno močjo, v moralnem in fizičnem zdravju, v slovanskem sokolskem bratstvu k idealom resnice in pravice Sokoli naprej! Tyršev klic iz inostranstva.

Jubilej 1863-1933

Ljubljanski (Južni) Sokol proslavlja svoj jubilej: sedemdeset let življenja in dela. V močnem njegovem tilniku vidimo obronek zarezave avstrijske sekire. Zevajočo rano izo davnih let je zacelil delovni čas. Bolečina je minila. Ostal je spomin.

Ostal je spomin, a ostala so tudi dela. V najtežje dneve narodove popolne odvisnosti od milosti in nemilosti tujeja gospostva, ki je razdrobilo naše telo v slabotne delce, je zasijala dvigajoča moč Tyrševe ideje. Prestregla so jo vse dobre nacionalna srca, ki jih je okrepilo živahnije utripanje, da so se dvignila v veri v narodovo odpornost in samozavest.

Eno in drugo je bilo treba šele vzgojiti, iz maloštevilnih poedincev prenesti in presaditi v širše kroge, iz mesta v kmetijske domove, iz ozkih meja inteligence v širino naroda. Ta prvi znamenitiji prerod narodove duše se je izvršil pol zavestno, pol nezavestno — a v nagnem hotenju, da se očuva nacionalno življenje v naporih in borbah, ki se niso strašili nobenih žrtev.

Ostali so spomini, ostala so dela. Najboljši sinovi naroda so pristopili k prvi sokolski zastavi na slovanskem jugu Evrope. Tu so se čutili varne v vznesenosti ideje in v borbenosti njenih pozivljajočih stremeljenj. Ljpod nje so se vračali okrepljeni na svoje vsakdanje posle, utrjeni v domoljubju, pripravljeni in odločeni svoj imetek, svoje zmožnosti in svojo voljo obračati in uporabljati v korist in porast samostojnega nacionalnega življenja.

Rana avstrijske sekire — ta bi nezaceljena pomenila narodu smrt in našo sramoto. Tako nam pa je, v častiljivosti te prve sokolske zastave simbolizirana, prinesla in dala dihanje in polet življenja.

Zmagala ideja in radost sokolskega življenja — to je naš jubilej!

Naprej, zastava Slave!

Sokolske zastave so dvignile mišičaste, junaške roke Sokolov na čelo čisto nacionalnih, demokratičnih, nekompromisno značajnih naših množic.

Jan Kollár, oče slovanske vzajemnosti, je prodl s svojim pozivom Slave hčeram v duše slovanskih rodov.

Naš Prešeren je našel pot tja, kjer največ sveta otrokom sliši Slave.

Dobrovsky, Kopitar, Vuk Karadžić, očetje slovanske književnosti, so ustvarili trozvezo znanosti in slovanskega patriotizma, kjer je nadvladal Dobrovsky proti dunajskemu »vražjemu principu germanizacije«.

Adam Mickiewicz je razglasil slovanski evangelij pravice, kreposti in učenja in je dobil sebi sorodno dušo v Aleksandru Puškinu.

Češki kralj Karel IV. in naš Dušan Silni sta že gojila prijateljske vezi, nazivajoč se drug drugega za drugega brata.

Vse te duševne moči, ki so dramile slovansko miselnost, so se po vseh možnih vzponih in upadih, po katastrofah

Pri revmatizmu v glavi, ledjih, plečih, živčnih bolečinah v kolkih, usedu (Henzenschuss) se uporablja naravna »Franz Josefov« voda z velikim pridom pri vsakdanjem izpiranju prebavnega kanala. Univerzitetne klinike izpričujejo, da je »Franz Josefov« voda posebno v srednjih letih in starostni dobi izborno čistilo sredstvo za želodec in čreva. »Franz Josefov« grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

mo in delamo v njej in po njej. On je proti blaginji vseh.

Njena razčlenjenost gre v vse smeri, a vsaka smer je samo sredstvo izmed sredstev, ki drže — vsa harmonično združena in zlita med seboj — k istemu smotru: k lepoti in izpolnjevanju moralnega in fizičnega zdravja, k vzorom idealnega, požrtvovalnega prizadevanja poedina in celote.

Zovi, samo zovi vse dobre in delojubne ljudi, da se nam vsa domovina preobradi v občo delavnico, kjer bodo moč in dan na poslu čisti značaji, jake roke in globoka srca — eden za vse in vsi za vsakega!

Sokolstvo srce Slovanstva

Tyršev Sokolstvo nas ne vzgaja zato, da bi narodu vladali ali ga celo prezirali in izkoriščali; v tem Sokolstvu se vzgajamo, da bomo umevali narod v vseh njegovih radostih in težavah, da mu bomo služili, mu pomagali in z njim živeli eno in isto življenje. Ne od naroda in izven njega, temveč k narodu in v njegovo globino drže naša pota.

In Tyršev poziv na vse Slované?

»In da bi končno vsa, četudi sicer deljena slovanska mladina, na vsaki strani s prsmi ob prsih, z ramenom ob ramenih in z mečem ob meču v poslednjem tem boju, ki nas čaka za našo čast in slavo, povsod branila neskrajšano razvoj slovanskega plemena in svobodo ljudstva, ogroženega od skupnega sovraga.« (1871.)

Računamo z bodočnostjo Slovanstva, sicer bi ne verovali v proroške besede vseh velikih mož, ki so jih njihova dela zapisala v zgodovino Slovanstva. Bodočnost pride z delom sedanjosti. Rod za rod ustvarja stopnišče v hram moči in slave bodočih vekov. Po tem stopnišču grme nazvor usmerjeni junaški koraki. Čigave stopinje so to?

Naše!

In na sluh — v daljavo in širino udarja utrip srca. Sokolstvo srce Slovanstva!

Utrip srca ob srcu, plamen duše ob duši!

Tako praznujemo letos svoj sokolski Vidov dan!

Pozdrav Vam, bratje in sestre, ki ste prispeli k nam, da se radujete z nami! Naša skupna radost je v prepričanju, da smo zvesto služili idealom slovanskega

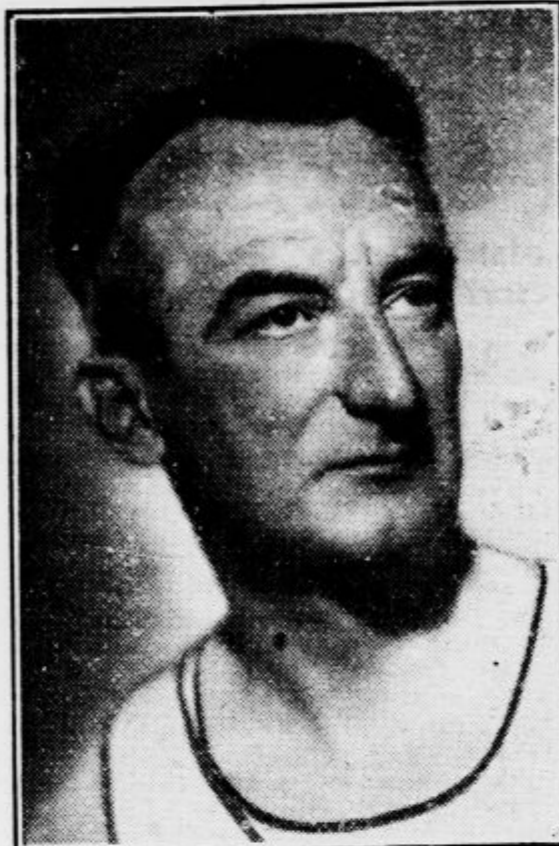
sokolskega bratstva. Iz tega prepričanja se poraja hrepenenje k novim naporom in k novemu delu.

Dih in polet življenja ruši pregrade na poti v bodoči čas. Vihar najplemenitejših čustev nosi našo delojubno voljo k novim nalogam.

Hočemo naprej! Da, srce ob srcu, duša ob duši: tako je povečani in dvignjen v lepoto naš Vidov dan!

Miroslav Ambrožič

načelnik Sokola kraljevine Jugoslavije

V vsakem velikem sokolskem zletu leži ogromen zaklad izvršnega dela, zaklad, ki so ga deležni vsi udeležniki zleta, telovadci in telovadke. S pripravami za zlet, ki je podrobna vzgoja vseh poedincev, so oni ta zaklad ustvarjali za celoto tu za sebe.

Dobrine tega zaklada prehajajo na ves narod kakor sugestivna stla ki objema in usva.

To je tajna nesebičnega in požrtvovalnega dela, spremljanega s čisto in brezmejno ljubeznijo do naroda in domovine.

MIROSLAV AMBROŽIČ

Sokol Ljubljana matica

Iz zgodovine današnjega jubilarja, najstarejšega sokolskega društva na jugoslovenskih tleh

Rojstno leto Sokolstva je 1862, ko je dne 27. januarja dr. Miroslav Tyrš z ustanovitvijo »Praške telovadne enote« položil prvi temelji vsej grandiozni stavbi slovanskega Sokolstva, ki je zrasla do danes. V senci brutalne avstrijske nadvlade nad Slovani je ob zibelki praškega Sokola kumovala ideja narodnega prebujenja, in ko je sokolski misel od Čehov segla na slovanski Jug in se je sokolski zlati Pragi kot posestrima prva pridružila bela Ljubljana, se je tudi v naši zemlji pričela s sokolskimi krili borbeno dvigati narodna zavest in moč. Časovno Ljubljana ni mnogo zaostajala za Prago. Dočim se je prvo hrvatsko sokolsko društvo rodilo šele 1874 v Zagrebu in prvo srbsko šele 1882 v Beogradu, je Ljubljana imela svojega Sokola že leto za Tyrševim društvom, leta 1863. To dejstvo tudi odkazuje Ljubljani tako častno mesto v jugoslovenskem in vseslovanskem Sokolstvu.

Misel na ustanovitev Sokola v Ljubljani pa je že leta 1862. dozorela tako daleč, da je Bernard Jentl lahko dne 27. julija izdal prvi poziv na ustanovitev. Toda avstrijska vlada, ki snovanju narodnega društva vedno ni bila kdo ve kaj naklonjena, je delala precejšnje ovire, tako da se je ustanovni občni zbor »Južnega Sokola«, kakor se je društvo nazvalo, lahko vršil šele dobro leto pozneje (prvega oktobra 1863). Pa tudi po ustanovitvi avstrijska oblastva delovanja društva niso gledala rada. Majhna polična praksa med narodno zavednimi Slovenci in Nemci je bila vladi zadosten vzrok, da je l. avgusta 1867 razpustila Južnega Sokola in nekateri voditelji so morali za več mesecev v ječo. Toda s tem odlokom se je snovanje Sokolstva pri nas ustavilo samo za dobroga pol leta. Ze pozimi 1868 so bila potrjena nova pravila in se je vršil ustanovni občni zbor prerajenega »Sokola, ljubljanskega telovadnega društva«.

Ze v dobi Južnega Sokola, kakor tudi v prvih letih Ljubljanskega Sokola se je društvo živahno gibalo. S številnimi izleti po Sloveniji in s sodelovanjem pri narodnih prireditvah si je pridobilo mnogo zaslug za probudo narodne zavesti. Na njegovo pobudo so se že v prvih naslednjih letih ustanovila sokolska društva v Kranju, Postojini, Planini in Vipavi.

Telovadba se je med članstvom gojila že od vsega početka in tudi naraščajo se je povečevala precejšnja skrb. Toda pravega telovadnega sistema, pravega razumevanja za veliki pomen, ki ga ima telovadba za telesno, moralno in duhovno vzgojo naroda, v tistem času še ni bilo. Zato se naš Sokol ni mogel povzpeli do večjih uspehov celih 20 let. Tudi proslava petindvajsetletnega obstoja Ljubljanskega Sokola 1888, združena s prvim slovanskim vsesokolskim vzletom, ni mogla zaustaviti tega nazadovanja. Leta 1888 je bil na občnem zboru Ljubljanskega Sokola sprožen tudi predlog za ustanovitev zveze vseh slovanskih telovadnih društev, ki pa je tedaj še dolgo dobo ostala samo sen.

Na začetku četrtega desetletja pa se je v društvu začelo pravo in uspešno sokolsko gibanje, takozvano preporodno gibanje, ki ga je sprožil in vodil dr. Viktor Muravik. Strogo se je začel izvajati Tyršev telovadni sistem. Po češkem vzoru se je tedaj ustanovil prvi slovanski sokolski vaditeljski zbor. Število vaditeljev se je pomnožilo, ta-

stvo pričelo krepko dvigati. Sokolska ideja je prodirala v globino in v širino. Živahno je prospeval sokolski tisk. Število sokolskih društev je nezadržano raslo. Dočim je bilo ob koncu prvih štiridesetih let ustanovljeno samo 14 društev, je v tem času naraslo število na 112 sokolskih društev in osekov. Leta 1905. so se vsa društva združila v Slovensko sokolsko zvezo, nekaj let pozneje so se formirale župe. Z ustanovitvijo zvez in žup je Ljubljanski Sokol odločil organizacijo in vodstvo skupnih nastopov, ki ga je kot največje in najstarejše društvo imel, še nadalje pa je ohranil v našem Sokolstvu vse svoj ugled in vpliv.

Ob izbruhu svetovne vojne so avstrijske oblasti ustavile delovanje društva. Kljub temu se je članstvo shajalo na tajnih sestankih, v letu 1918. pa so nekateri člani in članice zelo že zopet gojili telovadbo. Po prevratu je društvo s koncem oktobra 1918 obnovilo upravno poslovanje, s telovadbo pa je moglo pričeti šele sredi naslednjega leta, ko se je izpraznila telovadnica, v kateri so taborili vojaški oddelki. V novih, svobodnih razmerah je Ljubljanski Sokol tem krepkeje in uspešneje razvil svoje delo. Zastopniki društva so se uspešno uveljavili pri vseh telovadnih nastopih in tekmah Jugoslovenskega sokolskega saveza in reorganiziranega SKJ ter na vsesokolskih zletih v Pragi, v Poznanju in na češkem zletu v Plzinju. Udeležil se je mednarodnih tekmah in olimpijad v Ljubljani, Parizu, Lyonu, Amsterdamu, Luksemburgu, Parizu.

Danes šteje Ljubljanski Sokol 1179 članov, 435 članic, 233 moškega naraščaja, 122 ženskega naraščaja, 238 moše dece in 107 ženske dece.

Tako stoji danes Ljubljanski Sokol: 70 let dela za sabo, pa še celo vrnost nalog pred seboj. V tem zdravem občutju koraka njegova četa proti prvi stoletnici, ki pa na njegovi poti še dolgo ne bo zadnji mejnik.

Ob šestdesetletnici Adama Zamoyskega voditelja poljskega Sokola

Vodja poljskega Sokolstva, grof Adam Zamojski, je te dni praznoval šestdesetletnico svojega rojstva. Ob tej priliki je napisal prvi podstarešina SKJ br. Engelbert Gangl za slavnostno številko »Sokolskega Glasnika« članek, v katerem pravi:

Našemu narodu je ime Zamojskih znano iz znamenitih romanov velikega Henrika Sienkiewicza, a še bliže, prav do naših

živih src ga je primaknil potomec svojih davnih dedov, brat Adam, sedanj glasnik grofovske rodbine Zamojskih, naš ljubljenski sokolski brat.

Nagnila se mu je življenjska doba do novega mejnika — preko šestega desetletja. To priliko porabljamo za to, da se izmerimo ob junaškem predstavniku bratskega poljskega Sokolstva ustavitvi s pozdravno besedo, ki mu bodi obenem iskrena čestitka vsega jugoslovenskega Sokolstva k temu življenjskemu jubileju!

Naše Sokolstvo spajajo z brati Poljaki iskrenejšje in tesnejše vezi že dobrih trideset let, a šele brat Adam jih je poglobil in učvrstil tako, kakor mu je velevala in jih do popolnosti vznesla njegova velika sokolska slovanska duša.

Zadnjih deset let je velikokrat sam ali s svojo rodbino obiskal našo domovino in se seznanil z vsemi njenimi predeli od jadranske obale do Lovčena, od juga do severa. Vzljubil je našo zemljo in naš narod in se z našim Sokolstvom spojil v naj-

BOGUMIL KAJZELJ starešina Ljubljanskega Sokola

lovadba žen članic in naraščajnic, in veljavil se je prvi ženski vaditeljski zbor. Pod možganim vplivom II. vsesokolskega zleta v Ljubljani l. 1904. se je naše Sokol-

OD 25. JUNIJA DO 1. JULIJA BREZPLAČNI OGLED TABORIŠČA NA VRTU V SELENBURGOVI ULICI ŠTEV. 6

SEJM ŠATOROV
B. KOLB & PREDALIČ, LJUBLJANA
TENIS, KOPANJE, TURISTIKA, ATLETIKA ETC. — ILLUSTRIRAN KATALOG GRATIS

Iz življenja in sveta

Znanost je mednarodna

Prof. Einstein, ki mu je »Tretja Nemčija« onemogočila delo na domačih tleh, in Edvard Herriot, bivši predsednik francoske vlade kot častna doktorja angleške univerze v Glasgou

Kaj so jedli Evropci pred 3000 leti

V bližini Solnograda so našli ostanke predmetov za vsakdanjo rabo, ki izvirajo najmanj iz 8., 9. stoletja pred našim štetjem. Ko so na tem kraju odkrili pradavno ognjišče, so dobili v njem čepnje iz rdečkasto rjave glinice, a na vbokli strani čepinj črna rjava oginjeno maso.

Izdelati so morali nove načine, da so to malenkostno maso lahko analizirali, potem se je izkazalo, da predstavlja ostanke izparjenega in pozneje izogljenelega mleka. Našli so celo kapljico tega sesirjenega mleka, ki jo je bila ogljena vrhnja plast ohranila do naših dni.

Razen tega so ugotovili v masi škrobova zrnca, zdrobljena ječmenova zrna, lupine. Skratka, ti pradavni naselenci Srednje Evrope so si bili na tem kraju skuhal primitivno ječmenovo kašo in iz tega sledi, da so poznali že pridelovanje ječmena.

Podobne ostanke iz iste dobe so našli tudi po drugih koncih Srednje Evrope, zlasti pa v žarrah, ki so vsebovale ostanke sežganih mrlčev. Svoim mrtvecem so ljudje v tistih časih polagali k sežiganju tudi po nekaj njihove običajne jedi in med temi jedmi se zelo često pojavljajo ostanke — lešnikov.

Našli so pa tudi ostanke belega kruha, ki se je v ogljeni plasti zavaroval pred bakterijami, ohranil do današnjega dne. Bel kruh, posebno pa lešniki so spredali v tedanjih časih po vsej priliki med bistvene sestavine človeške hrane.

Umetnost, kako se kruh peče, pa so našli predmeti poznali že v kamenu dobi. Najboljše v železni dobi so morali rediti že domače živali, vsaj krave, in mleko je spadalo med njihove vsakdanje jedi.

S svetovne gospodarske konference

Ramsay Mac Donald, predsednik svetovne gospodarske konference v razgovoru z belgijskim delegatom Jasparsom

Reforma moške mode

Nova moška moda se je pojavila prvič na neki londonski prireditvi

Smisel za varčevanje v pregovorih in rekah

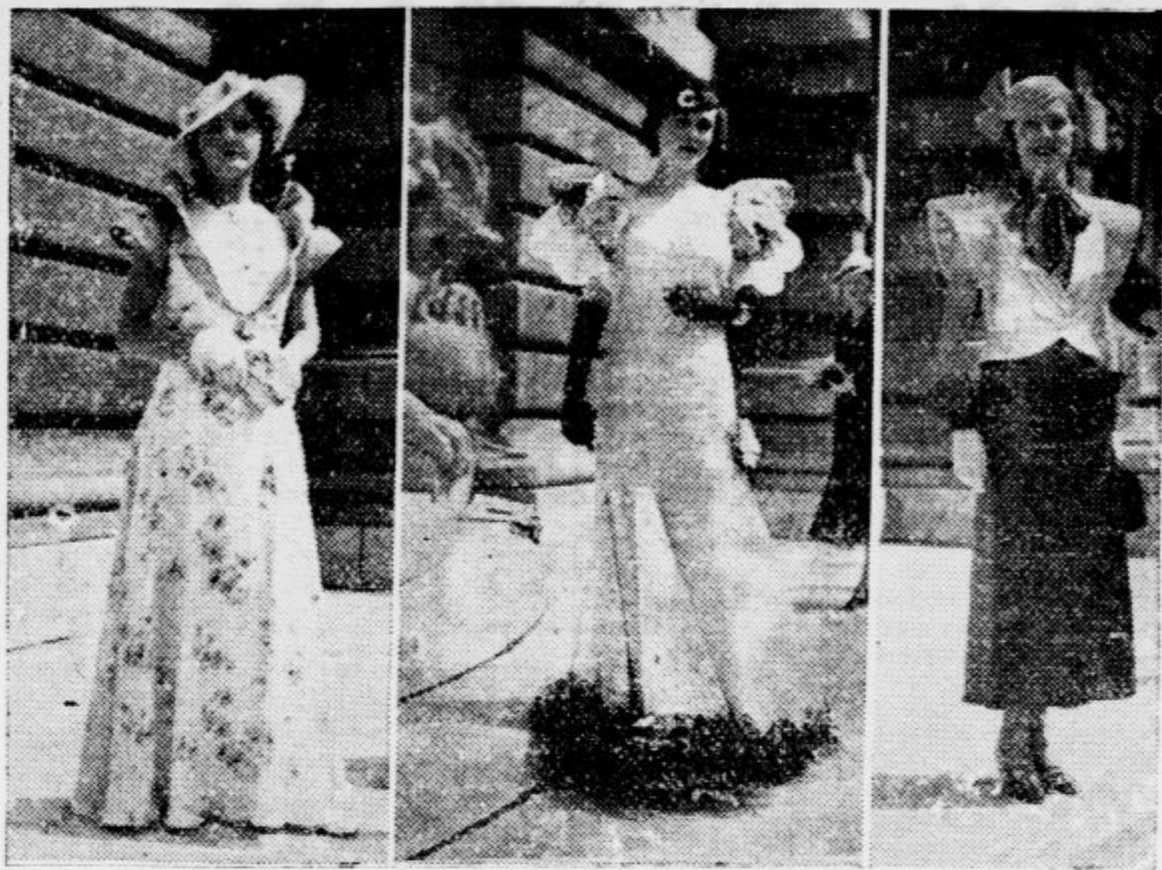
V pet zvezkov obsegajočem leksikonu za pregovore, ki ga je sestavil F. W. Wander ne najdemo nič manj kakor 1420 pregovorov in rekov o besedi denar v zvezi z besedo varčevanje. Iz velike izbire pregovorov in rek, ki poudarjajo in večinoma priporočajo smisel za varčevanje, omenjamo samo nekatere, ki izražajo zdrave, pa čisto precej čvrste in robate življenjske resnice.

Gotovo izvira se iz starih časov, ko se prepirljivi vitezi nosili še oklepne srajce tale pregovor: »Z zanko na zanko napravimo oklepno srajco, ki ima pač bolj primernegega pendanta v našem domačem slovenskem pregovoru: »Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača.«

Da moramo pri varčevanju uporabljati tudi razum, kajti mnogi začnejo s tem »napačnem koncu, pripominja rek, ki pravi da mnogi »zbirajo pepel in raztresajo moko«. To so »vinarski modrijani in dinarski norci« ali kakor se tudi reče: »To je pa res veselo varčevanje, spravljati črepinje od stekla in izgubljeni dragi kamenje.«

O času, kdaj je treba začeti z varčevanjem, pravi pregovor: »Slabo je varčevati ko gre pogača že h koncu!« Da je dobro varčevati na pameten način, potrjujejo mnogi pregovori, med njimi tudi: »Prihranjeni para je dvakrat zasluženo.« Vsekakor je pa tudi dosti ljudi, ki so pri stiskanju preveč pohlepni in hočejo doseči preveč naenkrat; o njih pravijo: »Kdor hoče imeti jajce, piško in perje, izgubi čisto i jajce i piško i perje.«

Katera je najelegantnejša?

V Parizu se je vršila tekma med elegantnimi damami. Slika kaže tri najlepše toalete

Največji most v Evropi

Preko Vzhodnega morja — Most s 50 loki

Potnik, ki hoče danes po železnici na Dansko, oziroma v Kodanj, mora prenesti dve zamudni neprijetnosti. V Rostocku ali Warnemündu se preseli z vsem vlakom na železniški splov do otoka Falstra, tu ga odpelje vlak do nasprotnega konca otoka, kjer se vlak preseli ponovno na splov do otoka Seelanda, na katerem stoji Kodanj, in po navadnem tiru gre zadeva v prestolnico.

Potovanje bi bilo samo na sebi morda zanimivo, če izvzamemo viharne dni, ko prevoz po splavu ne more biti po okusu vsakogar, a v vseh primerih je, kakor rečeno zamučno, saj zahteva prekladanje vlaka na splov in s splava najmanj dve uri.

Dosti so že premišljevali, kako bi se izognili temu postopku, ki v gospodarskem oziru nikakor ni brez škode, a pomoč je samo ena in za to se je Danska sedaj odločila. Storiła bo tako, kakor je storiła svoječasno v podobnem položaju ob Mallem Beltu.

Med Jütlandijo in otokom Fünen se je železniški promet vršil prav tako s posredovanjem splava, nekega dne so pa šli na dno in premostili morsko pot z visokim j-klenim mostom. Isto se bo zgodilo zdaj med Falstrom in Seelandom, samo da bo novi most pravi orjak v primeri z mostom

preko Malega Belta, ki pa tudi ni od muh Docim šteje ta most n. pr. samo 13 lokov, 5 preko morja in 8 na kopnem, jih bo novi most štel 50 in že trije srednji bodo merili po 104, 138 in 104 m razpetine.

Celotni most bo meril preko 3000 m, višina njegovih lokov bo znašala 26 m, tako da ne bo pomorska plovlva pod njimi prav nič ovirana. Po njem bo šel železniški tir, dalje 6 m široka avtomobilska cesta in 2,5 m široka pot za pešce. 30.000 stotov ječla in prav toliko cementa bo šlo za zgradbo tega veličana med evropskimi mostovi, ki mu pa tudi drugod po svetu ni dosti enakih in če upoštevamo vse te podatke, si lahko predstavimo, kakšni bodo stroški.

Vendar pa Danski zaradi stroškov ni treba biti v skrbeh. Povrnili se bodo z velikimi koristmi, ki jih bo imelo dansko gospodarstvo z zgradbo novega mostu. Kolikšna bo korist že od prihranka časa! Prigo, za katero so rabili prej v najboljšem primeru 2 uri, bodo na novem mostu opravili v četrt ure; a načrt danske vlade bo ugodno vplival tudi na domači delavski trg in bo z zaposlitvijo tisocev delavcev olajšal najtežo socialno krizo, krizo brezposelnosti, ki zastuplja tudi na Danskem življenje ljudem in ovira državi vsak napredek.

Koristi in nevarnosti

sončnih kopeli

Nekaj, kar mora vedeti danes vsak človek

Sončne kopeli kot pospeševalke zdravja niso nobena pridobitev naših dni. Poznali so jih že stari Grki davno pred našim štetjem. O tem nam govore spisi njihovih filozofov in zdravnikov, a tudi izkopavanja. Grki so se sončili na terasah svojih hiš, v bližini Eskulapovega svetišča v Epidauru so odkrili proti jugu obrnjeno dolgo galerijo, ki je bila v zvezi s sosedno bolnišnico. Rimski solarij je bil bistven del vsakega stanovanja, kakor nas učijo razvaline v Pompejih.

Srednji vek je bil tudi v tem oziru »temen«, da se je skrbno izogibal sončnim žarkom. Sele od sredine osemnajstega stoletja dalje se je spet obnovilo spoznavanje sončnih žarkov kot pripomočka za zdravstveno nego, v našem času pa je doseglo to spoznanje višek obnem s spoznanjem, da je uporabljati sončno luč prav tako odmerjeno kakor vsako drugo lečilo.

Le prečesto pozabljamo na to zahtevo po pravi odmerjenosti. Vsak človek ima svojo določeno občutljivost za sončne žarke in ta zavisi od barve kože, od njene debeline in funkcije lojnic. Narava je globlje dele vrhnje polti epemila s pigmentno plastjo iz stanic, ki so najvažnejša zaščita kože zoper sončne opekline. Rjavolasi ljudje imajo več tega pigmenta nego plavolasi in ti več nego rdečelasi. In že površen pogled nas pouči, da sledi tudi občutljivost človeške kože do sončnih žarkov temu vrstnemu redu.

Oba eksterna sta tu afriški zamorec in Albinec. Stoletja najintenzivnejšega sončnega obsevanja so dala prvemu debelo vrhnjo polt, ki je polna pigmenta, dočim se rodi drugi praktično brez pigmenta v koži, laseh in očeh in je zato neznansko občutljiv za sončne žarke ter potrebuje posebno zaščito zoper njih. Debelina kože je seveda individualno različna, v splošnem pa se nagibajo plavolasi in rdečelasi ljudje k tanjši koži, rjavolasi pa k debelejši. Isto velja za izločevalno delovanje lojnic, ki napravljajo polt ne samo mehko in prožno, temveč jo ščitijo tudi zoper sonce, veter in prah.

Sončne opekline nastajajo pod neposrednim vplivom sončnih žarkov na kožo, povzročajo pa jih ultravioletni in aktinirni žarki ter so neodvisne od toplotnih žarkov. To se da dokazati z lahkoto s tem, da se spomnimo na učinke sončnih žarkov v visokih planinah ali na snežnih in ledenih poljanah.

Strokovnjaki in nestrokovnjaki pridigujejo s polno upravičenostjo dovolj često, da je najidealnejša metoda, po kateri se ubramo sončnih opeklin, v tem, da se prvim obsevanjem vdajamo krajši čas, pozneje pa dlje.

Posebno skrb moramo imeti za otroke, ki jim je koža, ne glede na barvo las, dosti tanjša in nežnejša ter občutljivejša od kože odraslih ljudi. Petnajst minut obsevanja jim za prvikrat povsem zadostuje. Priporočljivo je, da hodijo otroci poleti z golimi rokami in nogami, dočim jim bosopetnost ne koristi vedno. Otroci, ki so pred

kratkim imeli škrlatinko, ošpice ali davico, smejo le ob največji previdnosti na sonce. (Po razpravi prof. dr. W. B. Longa z dermatološke klinike v New Yorku.)

KARIKATURA

S svetovne gospodarske konference

Hull, ameriški tujni minister

ANEKDOTA

Sir Walter Raleigh je napisal nekoč na okensko desko spalnice kraljice Elizabete verz: »Fain would I climb, yet I fear to fall« (rad bi stopil gor, a se bojim, da padem). Kraljica je odgovorila v rimu: »If thy heart fails thee, climb not at all« (če ti zmanjkuje srca, pa ne stopaj gor).

VSAK DAN ENA

»Katero proizvode dobivamo iz Indije?«
»Tega ne vem.«
»Torej, pazi! Odkod dobivamo sladkor?«
»Izposojujemo si ga od sosed!«
(Rie et Racc)

Teža in rast naših organov

Številke, ki se tičejo nas vseh

Zamislimo si posamezne dele normalno, 76 kg težkega človeka, položene lepo druge k drugim; njegove kosti bi tehtale 14 kg, mišice 32, koža 5, tošča 11 in vse drobno, živci in čutila 10 kg.

Ce bi razprostrli človeško kožo, bi pokrila površino in dolžini 1 m, v širini 2 m ali krog s premerom 160 cm. Njena debelina je različna, najtanjša je vsekakor ob vekah.

Medtem ko dosežejo vsi ostali organi med 24. in 30. letom svojo maksimalno velikost, rasejo nohti in lasje vse življenje. Nohti na rokah se podaljšajo vsak dan za desetinko milimetra, nohti na nogah za 4 desetinke, nohti palca na nogah celo za 6 desetink milimetra. Tako se obnovijo nohti na rokah okroglo vsakih 120 dni, na nogah okroglo vsakih 30 dni. Nohti desne roke rasejo hitreje nego na levi roki, na palcih istotako hitreje nego na sredinih.

Človeški lasje so »debeli« 1 sedminko do 1 dvajsetinko milimetra in dosežejo lahko dolžino do 2 m — če jim damo pristo rast. Koliko las ima človek? To zavisi od barve. Tako nosi ženska, gosto porasla glava 140.000 plavih ali 109.000 rjavih ali 102.000 črnih ali 80.000 rdečih las. Las, ki hitro rase, rabi 3 tedne, da se zdlajša za 1 cm, v letu dni zraste torej za prilično 20 cm.

Življenjska doba človeškega lasu je precej omejena. Živi samo 2 do 4 leta in nato izpade, tako da izgubi človek v mlajših letih dnevno 70 do 100 las, v starejših letih do 120 las. Prav tako naglo rasejo tudi kocene brade, pod vplivom britve pa še hitreje.

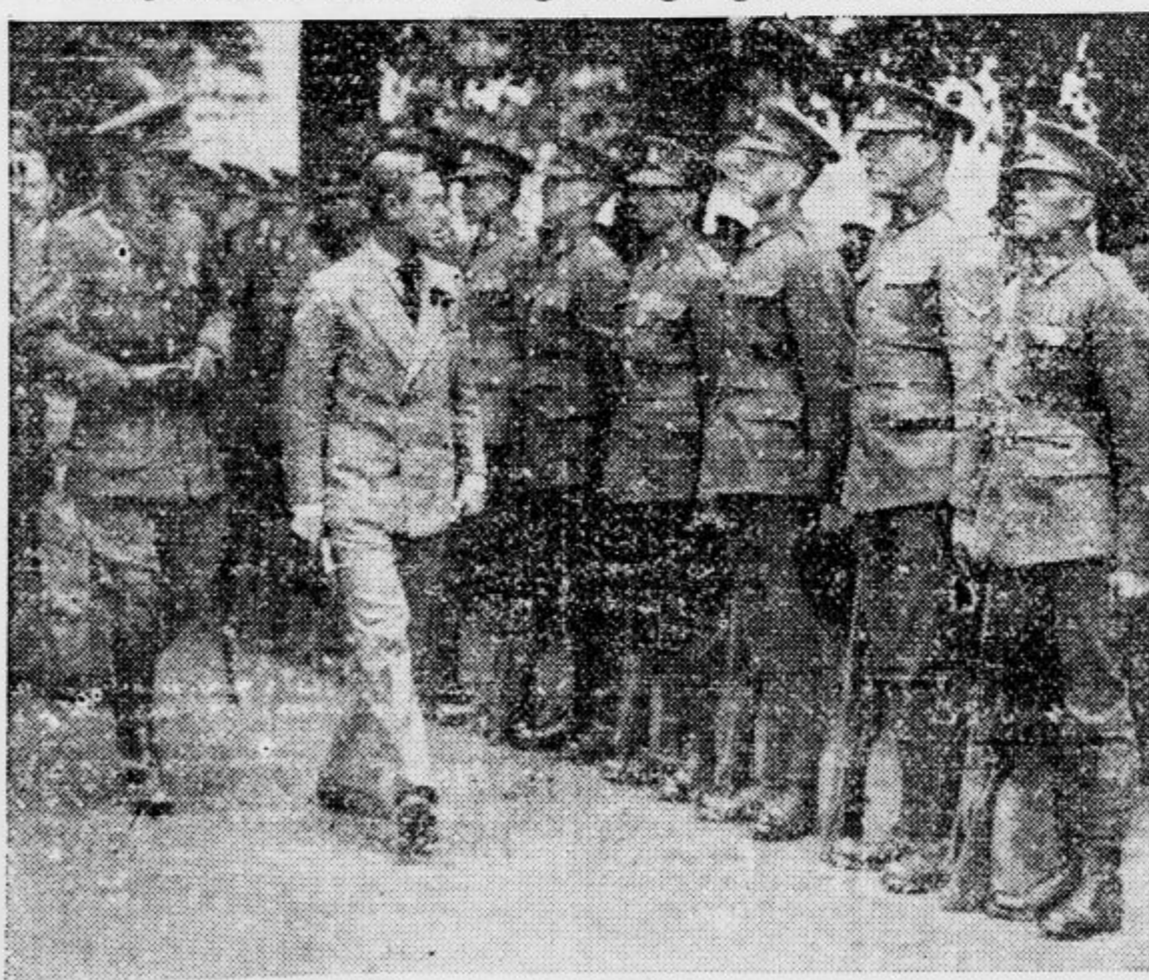
Najvažnejši naš organ, srce, tehta razmeroma malo; nekako med 180 do 300 g, pri ženski manj, pri moškem več.

Pljuca, ki zadihajo dnevno kakšnih 25-tisočkrat in vsrkajo v istem času 12.000 l zraka, tehtajo 1000 do 1400 g. Desne pljuče so zaradi svoje trodelnosti težje od dvolednih levih pljuč.

Čudovito težka so jetra. Ta organ, ki ga lahko primerjamo z osrednjim laboratorijem kakšne kemične tovarne, tehta 2 do 2 in pol kg. Od drugih važnejših organov tehta obe obisti skupaj 300, vranica samo kakšnih 150 g.

V težini možganov so hoteli dobiti osnovo za določitev človeške inteligence. Med vsemi bitji ima človek najtežje možgane (relativno). Pri človeku pride na 1 del možganske teže 40 delov telesne teže, pri psih je to razmerje enako 1:106, pri mačkah 1:125, pri človeških opicah 1:150, pri tigru 1:235, pri levu 1:350, pri slonu 1:400, pri medvedu in konju 1:500, pri nosorogu 1:760, pri povodnem konju 1:3000, pri ki-

K rojstnemu dnevnu angleškega prestolonaslednika

O priliki svojega 39. rojstnega dne je pregledal waleški princ čete norfolškega polka

James Oliver Curwood:

Hči divjine

Roman

Nad Tavishevim grobom je oče Roland pregibal ustnice in s tihim, brezdružnim glasom mrmral čudne besede, ne dosti glasnejše od šepetanja.

— — — in Bog bodi zahvaljen, Tavish, da mi tega nisi povedal, dokler si bil živ,« je govoril. »Bog bodi zahvaljen. Zakaj, če bi mi bil povedal — bi te bil ubil!«

Ko se je vrnil k tovarišema, je David opazil v koči plapolanje svetlobe, kakor da bi luč trepetala in ugašala. Nataknili so smučke in z Mukokijem na čelu ubrali pot po gozdu, ki ga je razsvetljevala mesečina.

Čez pol ure so obstali na vrhu drugega hriba. Kriječ se je ozrl in z vzklikom zmagovalne radosti pokazal nazaj. Tam, kjer je nedavno še stala koča, je švigal proti nebu snop rdečih plamenov. David je uganil, kaj je prej pomenilo tisto plapolanje v koči. Mukoki je bil razlil Tavishev petrolej in pritaknil vžigalico, da bi tudi »hudički« spremili svojega gospodarja v črni prepad. Kar zdelo se mu je, da sliši Tavishevo življenje, kako cvilijo v snirtni zgrozi.

Naravnost proti severu je Mukoki ubiral pot po beli mesečini tiste noči, časih tako urno, da ga je misijonar opominjal, naj se ozira na Davida. Še Davidu ni prišlo na misel, da bi se bilo dobro ustaviti. Dokler je bila pot svetla, mu ni bilo do počitka. Zdelo se mu je, da postaja svet tem svetlejši in gozdni mrak tem manj moreč, čim dalje za njimi leži zlovesča Tavisheva dolina. Nato je jel mesec ugašati kakor velika svetilka, ki je porabila svoje olje, in tema se je zgrnila nad njimi kakor dvojica velikanskih kril. Ob dveh po ponoči so se ataborili in zakurili ogenj.

Tako so dan za dnem nadaljevali pot proti severu. Proti koncu desetega dne — šestega, odkar so bili pokopali Tavisha — je David že čutil, da ni več tujec v deželi velikih snegov. Očetu Rolandu tega sicer ni povedal, zakaj izreči tako misel človeku, ki je bil prebil v teh krajih vse svoje življenje, bi se mu bilo zdelo prevzetno in abotno. Deset dni! Vpraševal se je, ali ni bilo morda kar deset

37

mesecev ali celo deset let, tolikanj so ga bili izpremenili. In tega niti ni mislil telesno, čeprav ni nikoli minil dan, ne da bi bil prinesel očetu Rolandu novo zadoščenje. Njegovi udje so bili zdaj skoraj takisto neutrudni kakor misijonarjevi; čutil je, da postaja čedalje močnejši, in že zdaj je odsekal drevo, ne da bi se bil moral pretežati. Vse to sta opažala tudi tovariša. Njegov tek do jedi je bil kar požrešen. Njegove oči so bile bistre in roke trdne, tako da je imenitno napredoval v streljanju z risanico in pištolo, in sleherni-krat, kadar je misijonar predložil vajo z rokavicami, se je težje udreževal. »Nikar tako hudo, David,« ga je pogosto opomnil oče Roland. In Mukoki jih ni več opazoval s tistim veselim rezanjem kakor prvi dan, ampak s kar očividno skrbjo in tesnobo. »A bolj ko ga je David obdeloval, večje je bilo zmagovalje malega misijonarja. »Saj sem vam rekel, kako vam bo pomagala ta severna dežela.« je vzklikal; »saj sem vam rekel!«

Nekoč je bilo Davidu že na jeziku, da bi mu odvrnil: »Kar vidite, je komaj desetina tega, kar je!« — pa ga je bilo sram. Zgodba njegove mladosti se mu je zdela kakor brazgotina na telesu — kakor odurna rana, ki jo je bilo treba skriti in utajiti. Še tistemu, ki ga je bil rešil. Ta notranji odpor je hodil s telesnim zboljenjem vstric, in če bi bil na koncu teh desetih dni oče Roland omenil ženo, ki se mu je bilo izneverila, bi bil takisto odločno zavrnil ta predmet, kakor je bil oče Roland zavrnil vsako nadaljnjo besedo o Tavishu. To je bilo morda najboljši dokaz, da je bil izrezal raka iz svojih prs. »Zlata boginja«, ki jo je nekdanj imel za angela, je bila zdaj oropana svoje glorie. Če bi se bila takrat skesala in pokazala vsaj trohico strahu ali notranje negotovosti, se ne bi bil toli trdno zanesel nase. Pa se je bila zasmejala! Bila je peklenščica, kakor je bil Tavish peklenšček. Na njeno lepoto je mislil zdaj tako, kakor misli človek na srupeno cvetlico. Po nespaneti in neizkušenosti se je bil dotaknil take cvetke, in njena čudovita voščena mlina mu je bila pustila na roki gnojno rano. Takšna je bila: strupena in variliva. Bije s takisto malo duše kakor je imela tista cvetlica vonja. Ta izprememba v njem, v njegovem pojmovanju in njegovi misli nanj je bila čisto, kar bi bil rad pokazal očetu Rolandu, če bi se bil upal.

V tej dobi notranje preobrazbe je opazal tudi v očetu Rolandu čudno izpremembo. Odkar so bili zapustili Tavishevo kočo, se mu je časih zadelo, da so mali misijonar bori s težkim, morečim notranjim bremenom. Pri svetlobi ognja je bil nekaikrat videti kar

bolan, in David se je kar čudil bledosti in velosti njegovega obraza. Po takih napadih potrnosti je vselej prišel preobrat, ko je bil misijonar po nekaj ur podoben človeku, ki se mu je nasmehnila nova, nepričakovana sreča. Ko je mineval dan za dnem in noč za nočjo, so postajali ti pojavi skrušenosti čedalje krajši in manj pogosti, in nazadnje se jih je oče Roland popolnoma otrešel, kakor da bi bil zmagovitovo dobojevan velik boj. Nov blesk je sijal iz njegovih oči. David se je vpraševal, ali ga vodi domišljija za nos, ko se mu zdi da črte na misijonarjevem obrazu niso več tako globoke, da stoji bolj pokoncu in da ima njegov glas časih globok in jasen zvok, ki ga doslej še ni bil čul.

Vse te dni si je David na vse kriplje dopovedoval, da med Tavishem in dekletom, ki je nosil v prsem žepu njeno sliko, ni moglo biti nobene zveze. To prizadevanje je bilo deloma uspešno. Izkušal je tudi razdreti zvezo, v katero je bil spravil obraz na sliki z neko živo osebo. To se mu ni posrežilo. Slika mu je postajala od dne do dne bolj živa stvar. Njena posest mu je bila v veliko tolažbo. Namenil se je, da jo obdrži, tako da ga bo spremljal nien sladki obraz na vseh poteh; hotel je, da bi mu bila vodnica in tovarišica. Kadar sta mu tema in praznota življenja tesnili dušo, je čutil, kako mu je dajalo to obličje novo upanje in kako je vstajala pred njim nova zarja. Nehal je misliti nanjo kakor na sliko, in ko je neko noč polglasno govoril sam s seboj, jo je nehoteno imenoval »sestrico«. Poslej se mu je zdela še bližja. Njegova roka se je bila ponevedoma navadila, da je spotoma segala v prsni žep, češ, ali je »ona« še na svojem mestu. Telesno muko bi bil trpel, če bi bil moral povedati vse to živi duši; edini zapnik, kateremu se je izpovedal svoje skrivnosti, je bil Bari. Pes je zdaj prihajal k njemu v taborišče, a šele tedaj, ko sta misijonar in Mukoki spala. Legel je tik ob Davidovo znožje in negibno obmiroval, ne meneč se za ostale pse in ne kažoč nikake želje, da bi jih vzemirjal. Deseto noč mu je tako drugoval in strmel vanj s svojimi zariplimi očmi, ugibaše, kaj neki je tisto, kar drži gospodar v rokah. Od dekličinih ustnic in oči, ki so drhtele in sijale v odsevu ognja, se je David ozrl na Barija. V njegovih krvavo zahtih očeh je videl neizmerno zaupanje in suženjsko vdanost. Čutil je, da ga ne bo Bari nikoli zapustil. In ona, ki ga je gledala takisto trdno kakor Bari, ga tudi ne bo nikoli zapustila. Ta misel se mu je zdela polna presunljivje, vtroglave sreče. Sklonil se je k psu in mu z drhtečim glasom šepnil:

»Kdo ve, Bari — morda potujeva k njej.«

Najnovejši modeli dvo-koles, otroških in igra-
nih vozičkov, pre-
voznih tricikljev,
motorjev in šival-
nih strojev. Velika
izbira. Najnižje ce-
ne. Ceniki franco.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvo-koles in
otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovska c. 4.

Tovarna najmodernejših
VRTNIH SONČNIKOV
Makso Salgo k. d., Osijek
Pred nakupom zahtevajte katalog!

**PLANINSKI DEKLIŠKI
POČITNIŠKI DOM**
Reichenau a. d. Rax (Semmering) sport,
(tenis, plavanje), dopolniti potuk v jezikih
cene času primerne. Pojasnila: Villenpen-
sonat B. Freyters Nfg. A. Metzger, Wien
XIII. (Alt Hietzing), Maxingstrasse 6.
Telef. R 35-2-75. 7202

Prepričajte se!
da razprodajam radi likvidacije krasne
lestence, vseh vrst svetila in električni
materijal globoko pod lastno ceno!

Slavka Petan, Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 25 — Hotel Tratnik
7591

IZREDNA PRILIKA!
za sigurno nalozbo gotovine se Vam nudi
z nakupom izborna vpeljane modne trgo-
vine v centru mesta. Potrebna gotovina ca.
300.000 Din. Samo resne ponudbe na ogl.
odd. »Jutra« pod: »Mesečni donos 12.000«.
7592

Meja opanke

vsebujejo vse, kar Vi zahte-
vate od poletne obutve. Zato
pazite pri nakupu na gornji
žig, ki je vtisnjen na vsakem
podplatu.

Gola resnica

je in to ve že tudi vsak razsoden človek v Sloveniji, da ima
»Jutro« največji čitateljski krog. Njegovi oglasi imajo zato
tudi največje uspehe.

HLAJENJE S TOPLOTO!
**ELEKTROLUX
HLADILNIK**

proizvaja hlad in led s toploto
potom plinskega, električnega ali
petrolejskega pogona!

Povoljna mesečna odplačila!

ELEKTROLUX STOCKHOLM

zastopstvo Tehna družba, Ljubljana, Mestni trg št. 25/I.
Telefon št. 25—80. 7554

Hotel „BELLEVUE“

Krasne terase s divnim razgledom na mesto in planine. Priznana prvovrstna
kuhinja ter izborna vina, pivo ležak. Lepo urejene čiste tujske sobe, Pension
od Din 50.—. Kopel v hiši, avtogaraje, lastni gozdni park, izreden užitek za
letovišcarje.

priporoča se 7587
P. ŠTERK, hotelir in lastnik hotela.
Telefon inter. 3012

**Mehanična tovarna opank in obutve
PETAR M. DUMITROV, Pančevo**

**PARKETNE
DEŠČICE**

hrastove in bukove
dobavlja in polaga najceneje

JOS. R. PUH, LJUBLJANA
Gradaška ulica št. 22.
Zahtevajte ponudbe!

CHINOPLASMIN
zdravi malarijo, čuva
pred ponovitvijo in pre-
preči novo obolenje.

V z. Jugofa k. d., Zagreb, Gajeva 32. Oglas je registriran pod br. 9482 od 31. 5. 1933.

**Najcenejše bivanje na mor-
ju v hotelu-pension PILAR**
z dependanco Ljuba

Omišalj

Prvovrstna dunajska in domača kuhinja.
Zbirališče Slovencev. R. TRATNIK.

št. 2159-1933. 7585

NEKADILEC
na mah za vedno la-
hko postanete z uporabo

ANTIFUMINA

Antifumin je tekočina, ki, uporabljena za izpiranje ust,
ustvarja veliko odvratnost napram tobaku in daje prihko
tudi najbolj strastnemu kadilcu, da se na najlažji način in
v najkrajšem času odvadi grde razvade kajenja.
Cena originalni steklenici 40.— Din, s poštnino 45.— Din.

Depo za Jugoslavijo:
Dvorska lekarna Bogojeviča, Skopje

Dobl se tudi v Ljubljani v lekarni g. Ramora, Miklošičeva
cesta; v Murski Soboti v drogeriji Andercha Josipa in v
mnogih lekarnah in drogerijah v naši kraljevini. 178

PERJE

KOKOSJE, PURJE,
GOSJE in RACJE
NAVADNO, S
STROJEM ČISCE-
NO in ČOHANO

»O ZNATNO
NIZJIH CENAH.
*
VZORCI SE POSI-
LJAJO BREZPLAČ-
NO in FRANKO
*
DOBAVLJA V
VSAKI MNOŽINI

E. Vajda, Čakovec
Telefon 59, 60, 3, 4.

**Velika
izbira
svile**

v vseh modnih
narvah, gladka in
vzorčasta, različne
kakovosti, za
obleke, bluze in
perilo.

R. Miklauc
»Pri škofu«
Ljubljana

**Med mestom
in deželo**
posreduje »Jutrove
mali oglasnik.«

S 13/32-49 7584

Dražbeni oklic

Prezadolženec: Korenčin Franc, imetnik tiskarne »Jadrane«
v Slovenjgradu, Kraljeviča Andreja cesta št. 63.
Dne 5. avgusta 1933 ob 9. uri se bo prodala v Slovenjgrad-
cu, Kraljeviča Andreja cesta št. 63, na javni dražbi kom-
pletno urejena tiskarna z vmontiranimi tiskarskimi stroji in
celokupnim priborom.
Najnižji ponudek znaša 40.683 Din.
Na tej dražbi se bodo prodale tudi prezadolženčeve ter-
jatve.
Na draženje se bodo začeli pozivati interesi šele pol
ure po zgoraj navedeni uri; med tem si predmete lahko ogledajo.
Sresko sodišče v Slovenjgradu,
odd. I., dne 24. junija 1933.